

GROF, CRU EN MET PLEZIER

Absurde komedie in acht scènes

door

CHRISTOPHE VANHOUTTE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

info@toneelfonds.be

www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GROF, CRU EN MET PLEZIER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTOPHE VANHOUTTE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2008/220/46
ISBN 978-90-385-10446

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Christophe Vanhoutte
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

IBVA Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
072-5112135
www.ibva.nl

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

PETRA: Ex-secretaresse van Meneer Demeulemeester.

MENEER DEMEULEMEESTER: Groot kapitalist. Is bijzonder grof tegen zijn omgeving.

MATHILDE: Huishoudster/Mevrouw Demeulemeester

Heel ouderwets gekleed: lelijke broek, lelijk trui, haar opgestoken, ouderwetse bril, een huishoudster schort.

KATHY: De nieuwe secretaresse, die net als de ex-secretaresse Petra wordt genoemd.

VERHELST: Zakenpartner van Meneer Demeulemeester.

ALOIS COLOMBUS: Politie-inspecteur van Waalse afkomst. Spreek AN met Franse "r" en "g".

DECOR

Rechts Voor Beneden: een bureau (verticaal ten opzichte van podium, bureaustoel erachter en twee stoelen (1 en 2, 2 = dichtst bij bureau) naast bureau (horizontaal ten opzichte van podium)

Midden Achter: een muur (acteurs komen van linksachter en rechtsachter de muur)

Rechts Achter : een verhoog met daarop een zithoek: drie zeteltjes (1, 2 en 3, 1 is meest links) en een tafeltje

Rechts Voor : een barmeubel op wielen.

Alle meubels zijn met witte lakens overtrokken

KORTE INHOUD

Meneer Demeulemeester is een onnavolgbaar arrogante zakenman die er in slaagt zich in zijn gehele omgeving bijzonder gehaat te maken. Dat hij vermoord wordt is op zich helemaal niet verwonderlijk, wel dat het zolang heeft geduurd eer iemand dat deed. Het zal een hele klus worden voor de eigenaardige en, zo lijkt het, infantiele inspecteur Colombus. Hij moet de moord oplossen tenmidden van getuigenissen van mensen die er van uit gaan dat het slachtoffer te weinig heeft afgezien en voor die mening ook openlijk uit komen. Bovendien hadden Allen een motief, maar, zo blijkt, ook een alibi.

"Grof, Cru en met Plezier" is een ietwat eigenaardige, ietwat absurde komedie over de laatste uren voor en de eerste uren na de dood van een bijzonder hatelijk man. De geschetste situatie en gebeurtenissen lijken, onder de gegeven omstandigheden, aan de ene kant redelijk normaal, maar terzelfdertijd ook heel absurd. De titel verwijst naar wat wel het devies van Meneer Demeulemeester leek te zijn: met veel plezier heel grof en cru uit de hoek komen. Het publiek weze bij deze gewaarschuwd.

Scène 1

(Binnenkomst publiek: blauwe lampen branden onder de lakens (= enige verlichting). Meneer Demeulemeester ligt dood op de grond, aan bureau, voor de twee stoelen. Zaallichten uit, muziek start (kort), blauwe lichten uit, algemeen toneellicht. Petra komt op van links (zijkant) en gaat voor het barmeubel staan. Face publiek, ze begint onmiddellijk te spreken (tegen het publiek)

PETRA: zie hem daar nu liggen. Vergane glorie. *(snuift)* Stinkende vergane glorie. *(spottend)* MENEER Demeulemeester, dood als een pier. Meneerke hier was zo krachtig, sterk en autoritair, en nu zo onmachtig, wezenloos en nietig. Fantastisch toch? Wat zegt u? Een ongeluk? In de zin van "iets wat ons ongelukkig maakt"? Nee hoor, zijn dood is het beste wat ons de laatste jaren is overkomen. Hij haatte alleman en alleman haatte hem. Als dat niet consequent is. Enfin, we zijn er eindelijk van af. Iedereen gelukkig, alhoewel, het kon nog beter. Waarom was zijn doodsstrijd niet even gruwelijk en kwaadaardig als zijn tergende tirannie waaronder we jarenlang gebukt gingen? *(korte stilte, dan heel luid, bijna tierend)* Wat ik bedoel is dat hij niet lang genoeg gecrepeerd heeft verdomme! *(terug normaal, poeslief stil)* Laat ons vooral dankbaar zijn dat we van zijn hautaine stem af zijn, dat we zijn verwaande blik niet meer moeten zien ; dat we van zijn vernederingen af zijn. *(proclameert luid, met vuist in de lucht)* Meneer Demeulemeester is dood! Lang leve de moordenaar! *(richt zich tot hem)* Meneer Demeulemeester, een dag geleden zat je nog aan je bureau, op zoek naar een nieuwe manier om ons het leven zuur te maken. Straks word je begraven, we zullen doen alsof we treuren, maar wees gerust klootzak, achteraf bouwen een megafeestje. *(face publiek)* Wie had gedacht, nee, wie had gehóópt, dat dat zo snel zou gebeuren...

(Lichtwijziging - Petra gaat naar bureau, gaat er voor staan, intussen staat Meneer Demeulemeester recht en gaat zitten in bureaustoel)

PETRA: *(kwaad tot Meneer Demeulemeester)* En daarbij, het is al niet meer de eerste keer.

MENEER DEMEULEMEESTER: *(kwaad)* Regelmaat moet er zijn.

PETRA: Ik ben hier weg. Saluut en de kost. *(draait zich bruusk om en gaat af links achter muur)*

MENEER DEMEULEMEESTER: Godverdomme.

(we horen een deur hard dichtslaan. Meneer Demeulemeester staat recht, gaat naar barmeubel, neemt glas en schenkt zich een whisky uit, drinkt in één slok, slaakt kreet (dat deed deugd) "Aaah", en schenkt er zich nog één in, gaat er mee tot aan bureau, zet zich neer, neemt agenda, zoekt er in, neemt telefoon en toetst een gevonden nummer in)

(*kwaad*) Ja, met de VDAB ? (*korte pauze*) Zeg dat dan verdomme, in plaats van dat stomme “Allo”. Moet ik het gerieken misschien dat ik correct verbonden ben. Meneer Demeulemeester hier. Geef mij Juffrouw Openstaande Betrekkingen eens. (*korte pauze, dan herhaalt Meneer Demeulemeester, nadrukkelijk*) JUFFROUW OPENSTAANDE BETREKKINGEN. (*korte pauze, staat recht en begint rond te lopen midden midden*) Nee natuurlijk hebben jullie dat niet. Maar ik heb er wel één. Ik heb een secretaresse nodig en vlug. (*korte pauze*) Luister eens hier, daar heb ik allemaal geen tijd voor. Je levert me een secretaresse tussen de 20 en de 22 jaar, met een prettig voorkomen, dus ik bedoel zo iemand die gerust aan de volgende Miss Playboy verkiezingen kan deelnemen, en ze moet ook nog wat in hare kop hebben zitten, wat ik dus wil... (*wordt blijkbaar onderbroken*) Laat mij uitspreken! Ik bedoel dus iemand die perfect viertalig is en daarmee bedoel ik dus niet Swahili, Indo-Chinees, Klingon en Pekinees. Begrepen? Ik wil dus voor alle duidelijk een teef die zich verstaanbaar kan maken in het Nederlands, Frans, Duits en Engels. Capice? (*korte pauze*) Meneer Demeulemeester, groot-kapitalist, handelaar in alles wat geld opbrengt en momenteel verblijvend in Villa Johnny Walker, Demeulemeesterlaan in Bachte-Maria-Leerne. (*korte pauze*) Nummer, welk nummer? (*korte pauze*) Huisnummer? Huisnummer!?! Ik heb verdomme geen huisnummer, de hele straat is van mij. Stomme koe!

(schakelt toestel uit, gaat naar bureau, gaat zitten, haakt hoorn in, drinkt whisky uit, drukt op de toets van de intercom)

(*spreekt alles heel nadrukkelijk uit*) Mathilde! (*korte pauze*) Kom hier. (*korte pauze*) Nu.

(na een tijdje komt Mathilde op van rechts (= achter muur), gaat tot aan bureau)

MATHILDE: Meneer?

MENEER DEMEULEMEESTER: Hier. (*houdt glas omhoog*) Vullen.

(Mathilde neemt het glas aan en gaat er mee naar het barmeubel. Als ze halverwege is:)

licht uit - ONMIDDELLIJK muziek

einde scène 1

Scène 2

(Licht op, Mathilde staat aan de bureaustoelen, ze schikt de lakens, stopt plots, kijkt even rond, gaat naar barmeubel, neemt een fles, draait ze open en neemt er vlug een scheut van, draait fles terug dicht, kijkt even rond, draait fles terug open, wil de fles aan haar mond zetten, maar drinkt niet.)

MATHILDE: *(tot publiek)* Ge moet zo niet kijken hoor. *(drinkt nu van de fles, draait ze terug dicht en zet fles op barmeubel)*

(we horen een bel, Mathilde draait zich om en gaat af links. Na een tijdje komt ze terug, gevolgd door Kathy, die draagt een mini-jurk)

Meneer komt straks, ga maar zitten, daar. *(ze wijst stoel 2 aan)*

KATHY: Bedankt *(gaat zitten stoel 2, over het algemeen kijkt ze recht voor zich uit, ze draait zich nu en dan eens om naar Mathilde)*

MATHILDE: *(gaat naar zithoek)* Het stoort je niet dat ik intussen lekker verder werk?

KATHY: Nee, absoluut niet. Doet u maar.

MATHILDE: Merci. Dat is schoon van u, zo ne mens laten verder werken. *(schikt de lakens van de zithoek)* Dat vindt ge niet veel meer de dag van vandaag. Nietwaar madame?

KATHY: Euh, ja, inderdaad.

MATHILDE: U komt dus voor de openstaande betrekking?

KATHY: Inderdaad ja. *(draait zich naar Mathilde)* Euh, zijn er veel kandidaten ?

MATHILDE: Kandidatén? Hm, het verwondert mij al dat gij er zijt. Na de vorige had ik niet gedacht dat de VDAB nog iemand naar hier zou sturen.

KATHY: O? Wat is er dan wel gebeurd?

MATHILDE: Ah, sorry, hé, maar dat kan ik niet vertellen, hé.

(Kathy kijkt terug voor zich, Mathilde stopt met schikken van lakens, kijkt face publiek)

Kijk, Petra, de vorige secretaresse, kon die werkdruk niet aan.

(gaat van de zithoek naar midden voor, kijkt face publiek, spreekt rechtstreeks tegen het publiek, met handen in haar schort)

Ja, stel je voor, 70 uur op een week moeten werken, als ge dat al niet meer kunt opbrengen voor uwen baas, 't is ver gekomen. Ne mens maakt wat mee nietwaar? Kijk, ik zal je eens uitleggen hoe de vis in de bokaal zwemt. Petra werkte eigenlijk niet graag. Als ze eens 12 uur had gewerkt was ze al moe. Ja, ge houdt het niet voor mogelijk. Ne mens maakt wat mee. Ja, den dag van vandaag, werken zit er niet meer in, hé. Plezier en vertier, ja dat wel, van tijd tot tijd een suikerbrood met echte boter, ja ja, maar werken? Allé, pak nu mijn schoonbroer. Drinken, amaaï, ne mens maakt wat mee. Alle dagen op café, 't is te zeggen, in van die bars, ge kent dat wel, hé. Tot een gat in de nacht, en natuurlijk altijd stomdronken. Hoe dat mijn zuster dat kan volhouden, ik versta het niet. Maar ja, ze heeft hem nodig, hé. Hij zorgt dat er geld binnenkomt hé. Ja, dat moet ik wel zeggen, 't is ne werker.

KATHY: *(draait zich naar Mathilde)* Ah, ik dacht dat u zei dat hij dronk en niet werkte?

MATHILDE: *(blijft face publiek kijken, heeft kennelijk Kathy niet gehoord)* Ja, inderdaad, drinken. Ge hebt dat goed verstaan. Amaai! Op een keer kwam hij zo ook weer stomdronken thuis en mijn zuster was al gaan slapen. "Ik moet eten hebben" schreeuwde hij, en mijn zuster uit haar bed, naar de keuken.

(Kathy maakt verveeld gebaar en luistert niet echt meer, ze kijkt voor zich)

(vertelt gewoon verder) Een gemarineerd everzwijn met witloof een gratin-pattatten. Ewel hé, ge gaat het niet geloven, maar tegen de tijd dat dat everzwijn klaar was, lag mijn schoonbroer al te snurken op de canapé. Jaja, ne mens maakt wat mee.

(stilte, Mathilde gaat naar barmeubel, schikt laken, heel kort, richt zich dan tot Kathy)

Is 't niet waar madam?

KATHY: *(heeft van het hele gesprek niets gehoord)* Excuseer?

MATHILDE: Pardon?

KATHY: U zei?

MATHILDE: Niets. Ik zeg nooit iets. Ik, ik weet wanneer ik moet zwijgen. *(schikt verder laken aan barmeubel)* *(stilte, dan terug tot publiek)* Mijn schoonbroer doet in zaken. Ja, vraag mij niet welk soort zaken, dat weet ik niet. 'k Weet dat er veel geld mee is gemoeid, maar voor de rest... Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werkt hij. Soms tot een gat in de nacht. Jaja, 't is ne wrede werker. Dat wel. Maar drinken. Amaai, ne mens maakt wat mee. Ik heb hem eens gezegd: "Verhelst", zeg ik, ja, ge moet weten dat hij dus Verhelst heet, hé. "Verhelst" zeg ik dus, "ge moet wat minder drinken, want dat is niet goed voor uw gezondheid. En ook niet voor Angelique". Angelique, dat is dus mijn zuster. Zijde mee? Bon. "Waar dat gij u mee moeit", antwoordt Verhelst dan en dan drinkt hij er nog één. Nog een whisky. Ja, en dan heeft hij genoeg gezegd natuurlijk. Ik mij moeien, allé...

KATHY: Ja, je houdt het niet voor mogelijk hé.

MATHILDE: Awel, madam, ik voel dat wij mekaar verstaan. *(stilte, gaat tot bij Kathy, samenzweerderig)* Mocht het van mij zijn, hé, awel, ik smeeet dat everzwijn recht in zijn gezicht.

KATHY: Excuseer?

MATHILDE: Pardon?

KATHY: U zei?

MATHILDE: Ik zei dus: "Mocht het van mij zijn, ik smeeet dat everzwijn in zijn gezicht".

KATHY: Hoh.

(stilte, Mathilde gaat naar barmeubel)

Euh, welk everzwijn?

MATHILDE: Dat gemarineerd everzwijn natuurlijk. Amaai, dat spreekt vier talen, maar iets onthouden... Ne mens maakt wat mee. *(stilte, Mathilde schikt de flessen en glazen op het barmeubel)* 't Is maar dat hij met mijn zuster is getrouwd, en dat het zo'n schone vent is, en zo ne charmeur, amaai. *(was aan het wegdromen, herpakt zich)* Maar anders: ik ging er nooit meer binnen. *(stilte)* Zeg, mag ik u iets offreren om te drinken, madame?

KATHY: Euh, neen dank u vriendelijk.

MATHILDE: Neen dank u vriendelijk, dat is mooi gezegd. U zal het mij niet kwalijk nemen dat ik iets voor mezelf uitschenk nietwaar?

KATHY: U doet alsof u thuis bent mevrouw.

MATHILDE: Ha, die is goed. Maar natuurlijk madammeke, ik bén hier ook thuis, nietwaar. *(stilte, Mathilde schenkt zich een glas uit, drinkt in één teug leeg, schenkt glas nog eens vol, zingt, heel vals)* La vie, ce n'est pas toujours facile. *(praat)* N'est ce pas madame?

KATHY: *(heeft het zingen van Mathilde genegeerd)* Excuseer?

MATHILDE: Pardon?

KATHY: U zei?

MATHILDE: Godverdomme, dat spreekt vier talen, maar Frans is er blijkbaar niet bij, nietwaar. Laat mij raden, ge hebt gij natuurlijk een diploma Pekinees op zak.

KATHY: Een diploma Pekinees?

MATHILDE: Weggesmeten geld, madame. Als ge voor Demeulemeester werkt moet ge minstens een woordje Frans kunnen babbelen.

KATHY: Mevrouw, ik kan u verzekeren dat mijn Frans perfect is.

MATHILDE: Ah, ja? Hoe hebt gij dat diploma behaald zeg. Ge kwam zeker goed overeen met de professoren?

KATHY: *(staat recht, kijkt naar Mathilde)* Mevrouw! Bent u hier de huishoudster?

MATHILDE: Huishoudster? Hm. Ja, zo zou je mij eventueel kunnen noemen ja.

KATHY: Wel ik vind dat u veel noten op uw zang geeft.... voor een huishoudster.

MATHILDE: Olala, en nog een dikke nek ook.

KATHY: Madame, ik laat me niet op dergelijke manier aanspreken.

MATHILDE: Moeilijke jeugd gehad zeker?

KATHY: Mijn jeugd gaat je geen bal aan.

(stilte, Kathy gaat terug zitten stoel 2, Mathilde drinkt glas leeg, gaat er mee naar barmeubel en zet het glas er op)

(*staat recht*) Bon, vertel me eens, blijft meneer Demeulemeester nog lang weg?

MATHILDE: En ongeduldig ook. Luister, madammeke, meneer Demeulemeester die zal wel komen als hij dat wil. Ge moet goed verstaan dat....

(op dat moment komt Meneer Demeulemeester van links, hij blijft staan bij de muur, handen achter de rug, hoofd rechtop, afgemeten)

MENEER DEMEULEMEESTER: Zwijg Mathilde. Ga weg.

(Mathilde gaat af links, als ze Meneer Demeulemeester voorbijloopt, maakt ze schuw gabaar "niet slaan" en gaat vlug af)

KATHY: Goeiedag meneer Demeulemeester. Ik ben Kathy....

MENEER DEMEULEMEESTER: (*onderbreekt haar*) Zit.

(Kathy gaat zitten stoel 2, Meneer Demeulemeester blijft staan, handen nog steeds achter rug)

(*bekijkt Kathy en heel nadrukkelijk haar benen, dan droog:*) Hm. (*kijkt op zijn uurwerk, overweegt*) Hm. Mmja. (*gaat naar barmeubel, handen nog steeds achter rug, schenkt zich een whisky in, drinkt, zet glas terug in barmeubel.*) U drinkt natuurlijk niets, hé. Tja, je kan moeilijk al sterke drank aanvaarden tijdens je sollicitatie.

KATHY: Euh, nee.

MENEER DEMEULEMEESTER: Voilà, daarom vraag ik het ook niet. En iets anders heb ik niet in huis. (*gaat naar bureau, gaat zitten*) Vertel mij eens iets over jezelf, popke.

KATHY: Euh, ik noem dus Kathy Van...

MENEER DEMEULEMEESTER: (*onderbreekt haar*) Nee, nee. U noemt juist niemendal. (*heel luid*) U HEET!

KATHY: Euh, ja, excuseer. Natuurlijk. Ik héét Kathy Vandenbrande en ik...

MENEER DEMEULEMEESTER: En zeg nu niet dat je woonachtig bent, hé. Of anders kan je het alvast vergeten te kunnen zeggen dat je tewerkgesteld bent. Je zit je hier verdomme niet voor te stellen in één of andere VTM quiz. Begrepen?

KATHY: Euh, natuurlijk.

MENEER DEMEULEMEESTER: Prima. Ik heb graag dat er van bij het begin af gaan geen misverstanden zijn. Kijk: de regels zijn vrij simpel hier: ik heb altijd gelijk en het personeel doet wat ik hun zeg te doen. Simpler kan haast niet. 't Ja, waarom zouden we de zaken moeilijk willen maken. Wat denk jij?

KATHY: Euh, inderdaad meneer Demeulemeester.

MENEER DEMEULEMEESTER: Inderdaad. Bon, je bent aangenomen. Hier (*neemt formulieren*) tekenen en weggeven. Ik heb je vandaag niet meer nodig.

KATHY: Maar, euh, ... en hoe zit het met de... euh... arbeidsvoorwaarden?

MENEER DEMEULEMEESTER: Arbeidsvoorwaarden? Wat is dat... (*onderbreekt zichzelf*) ah, dát... Jaja, dat is ook simpel: de arbeidsvoorwaarden bepaal ik, dus daar hoeft jij je geen zorgen over te maken. Gemakkelijk, nietwaar. Wel, wat zal het zijn? Moet je die job of niet?

KATHY: Euh, ja, natuurlijk. (*ze tekent, wijst tweede blad aan*) En hier?

MENEER DEMEULEMEESTER: Fantastisch, dat heb je heel goed gezien. En dat voor je eerste dag. Ik voorzie een grote toekomst voor jou weggelegd Petra. Je moet ze alleen maar zien te vinden.

KATHY: (*tekent, en geeft formulieren aan Meneer Demeulemeester*) Euh, 't is Kathy, meneer.

MENEER DEMEULEMEESTER: Wabla? Je hebt de kleine lettertjes niet gelezen. Hier heet je Petra, zoals mijn vorige secretaresses. Of je had toch niet gedacht dat ik telkens als ik van secretaresse verander een inspanning zal leveren om ook aan een nieuwe naam te wennen. Het is al vervelend genoeg dat ik weer aan een nieuwe muil moet wennen. Om dan nog niet van die lijfgeuren te spreken. Maar goed, ik dwaal af. Jij heet vanaf nu Petra, omdat alle secretaresses hier Petra heten, net zoals alle huishoudsters hier Mathilde heten. Voilà, is dat een beetje duidelijk zo?

KATHY: Ja. Geen probleem. Weet u, ik hoorde die naam toch niet graag, Kathy bedoel ik. Mijn vrienden noemen mij allemaal...

MENEER DEMEULEMEESTER: (*onderbreekt haar*) En nu weggeven. Ik verwacht je hier morgen om zes uur. Ik hou van een vroege start. Vraag een sleutel aan Mathilde. (*wuift haar weg*)

(Kathy staat recht en gaat naar muur om af te gaan rechts)

licht uit - ONMIDDELLIJK muziek

einde scène 2

Scène 3

(Kathy zit aan bureau, ze bladert in documenten, Mathilde komt op van rechts)

MATHILDE: Ah, je bent er al.

KATHY: Goeiemorgen, madame.

MATHILDE: Je bent wel vroeg moet ik zeggen.

KATHY: Vroeg? Ik ben hier al van zes uur. Is meneer er nog niet?

MATHILDE: Meneer? Ha, dat is een goeie. Die zul je hier voor elf uur niet zien hoor. Die ligt nog maar een paar uur in zijn bed. *(gaat naar zithoek, schikt de lakens)*

KATHY: Pardon? En gisteren zei hij mij dat ik hier om zes uur moest zijn, want dat hij van een vroege start hield.

MATHILDE: *(kijkt op)* Madammeke, ge kent meneer nog niet, hé. Hij houdt van een vroege start voor zijn personeel. Maar daarom nog niet voor zichzelf.

KATHY: Ah. Verdomme.

MATHILDE: Pas op, hé. Hier vloekt men niet. Tenzij men meneer Demeulemeester heet natuurlijk. Zeg, drink je graag een potje koffie?

KATHY: Jaaa! Dat vind ik heerlijk.

MATHILDE: *(terwijl ze verder de lakens schudt)* Ik ook. Het liefst van al zwart met melk en suiker.

(stilte)

KATHY: Zeg, ik heb hier een beetje zitten snuisteren in de boeken hier. Wie doet hier eigenlijk de boekhouding?

MATHILDE: De boekhouding?

KATHY: Ja, de boekhouding. Wie doet dat hier?

MATHILDE: Jij natuurlijk.

KATHY: Hm. Dus het is mijn voorgangster die dit boeltje *(heft boek in de lucht)* hier heeft achtergelaten. Amaai, wat een ramp.

MATHILDE: Geen kwaad woord over Petra hé. Zo'n werkster, dat hebben we hier zelden gezien. Niets, maar dan ook niets was haar te veel. Ja, madammeke, daar moogt ge gerust een voorbeeld aan nemen.

KATHY: Maar... en gisteren zei je nog dat ze niet graag werkte.

MATHILDE: *(valt verontwaardigd uit de lucht) Wááát... (legt hand op borst) Moi? Hoe kom je daarbij. Je zal mij dan toch lelijk misverstaan hebben.*

KATHY: Maar nee, ik heb helemaal niks misverstaan. Je zei het hier gisteren, daar *(wijst midden voor aan)* tegen het publiek zei je, en ik citeer: *(doet Mathilde na)* “Kijk, ik zal u eens uitleggen hoe de vis in de bokaal zwemt. Petra werkte eigenlijk niet graag. Als ze eens 12 uur had gewerkt was ze al moe.” *(terug zichzelf)* Einde citaat.

MATHILDE: *(komt naar beneden, gaat midden midden staan)* Citaat, citaat, niet met van die stadhuiswoorden beginnen hé. Dus ik zou gisteren gezegd hebben dat Petra niet graag werkte? Tegen het publiek dan nog?

KATHY: Tegen het publiek.

MATHILDE: Jij bent niet goed wijs jij *(breng hoofd dicht bij wijsvinger en tikt met wijsvinger een paar keer tegen voorhoofd)* Dus jij beweert dat die mensen *(wijst naar het publiek)* hier gisteren ook al zaten?! Kijk ik wil mij daar nu niet in moeien, maar als ge hier wilt blijven werken, doet ge maar beter een beetje normaal.

KATHY: *(staat recht)* Jamaar, dat was niet echt gisteren, dat was daarnet, nog geen tien minuten geleden. We zijn hier met een toneelstuk bezig, mens toch.

MATHILDE: Toneelstuk? Ah, juist ja. Wel hou u dan aan uwen tekst, hé. Ge moet nu zeggen dat die boekhouding niet klopt en dat ge dat Meneer Demeulemeester zult vertellen.

KATHY: Euh, ja. *(gaat zitten)* In elk geval, die boekhouding klopt niet. En dat zal ik melden aan meneer Demeulemeester.

MATHILDE: Prima. Intussen ga ik even kijken of mijnen strijk klopt. Amaai, ne mens maakt wat mee.

(Mathilde gaat af links, Kathy bladert verder in papieren, zuchtend en steunend. Dan gaat de bel)

(van achter scène) Kathy doe open! Ik ben mijnen strijk aan het tellen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

